

Ds. B. Smijtegelt: Gods slaande hand op ons eiland

Auteur: Ds. B. Smijtegelt (1665-1739)
Tekst: Jes. 38 : 14
Bron: Een Woord op zijn tijd, deel 1
Thema: Gods slaande hand op ons eiland

De pest is onder de beesten aangestoken. Op dit eiland 1) zijn wij daar nog zulke aanschouwers niet van geweest, maar of gij het niet weldra ontdekt zult zien, op de wegen gaande, op de weiden en stallen, weet God. God heeft zulk een droogte geroepen. Joël zei: vraag de ouden, of zij het wel ooit gehoord of gezien hebben. Zo zeggen wij ook: vraag het de stokouden, of het wel ooit geschied is. God heeft nu drie maanden lang vele en zware ziekten in onze provincies gezonden, hele provincies door. Gij hebt geheel uw stad gezien als een zieken Gasthuis, en het houdt nog niet op. Gij kunt door geen straat gaan, of gij moet zeggen: er is een zieke in, ja wel tien; noch haast voorbij een huis gaan, of er is een zieke, of er is wat zeldzaams. Er zijn er, waar zij allen ziek zijn, ja zwaar ziek. De zieken kunnen niet beter worden. Ja, klim met uw gedachten eens op. Hebt gij ooit in zo'n korte tijd zo vele doden gezien? Hebt gij het in uwer vaderen dagen of in de onze ooit gezien? Gij gaat haast door geen wijken of straten, of er is een dode, of er wordt er van een de (laatste) adem verwacht, onder allerlei soort van mensen: mannen, vrouwen, kinderen, rijken, armen; er wordt niemand verschoond.

Wat denkt gij van zulke dingen? Ik vrees voor erger. Wat denkt gijlieden? En nog is het einde niet.

Let op, vraag het de geneesheren; zij zullen u zeggen: wij worden bekommerd hoe het nog aflopen zal.

Vraag het elk verstandige, of er niet een wortel van vrees in hun hart schiet, en of zij u niet zullen zeggen: wij vrezen dat, als God met deze of gene gericht gereed zal zijn, Hij dan met de pest zal komen! Hoort gij het wel? Wij moeten het niet verbergen; wij weten dat het zowel in uw hart is als in het onze. De tekenen zijn buitengewoon. Zo gij het niet weet, is het door grote onopmerkzaamheid, en omdat gij het niet durft weten.

Weet dit, gij die het schuwt om eraan te denken, dat gij wel moogt bedenken hetgeen de Zaligmaker zei: wees ijverig en waak, *want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen*, Luk. 12 : 40. En wat hebt gij dan, als gij als die zotte dwaas maar eet en drinkt? Dan zult gij horen moeten, dikwijls op datzelfde moment: *Gij dwaas, in dezen nacht zal men uw ziel van u afeisen*, vers 20; en nu durft gij er niet aan te denken. Uw dodelijke dag begeren wij niet; toch mogen wij niet trouweloos met u wezen, maar wij moeten u zeggen hetgeen wij zien groeien, en er liggen indrukken in elks hart.

Het gaat van jaar tot jaar erger, het klimt zo alles bij trappen op, en het kan niet wezen dat God het zal afwenden, of gij zult moeten invallen. Gij zult 's zomers niet zo sabbat moeten schenden en niet zo goddeloos moeten wezen, of God zal merkkelijk Zijn ongenoegen tonen. Geloof dat het groeit, en overweeg het. Komt het niet na genoeg, als het onder beesten komt? Dat het de pest is, dat bewezen wij laatst duidelijk. Nu zeggen wij: komt het bij de beesten, denk er dan eens aan, of het niet dicht bij de mensen is, daar gij met de beesten moet omgaan, en voedsel daarvan moet hebben? Let eens: in alle plaatsen van Europa waar het onder beesten is geweest, heeft God het onder mensen gezonden. Bent u het al vergeten van het jaar 1708? Toen was het zo in Duitsland, dat zij de steden verlieten en in de bossen gingen schuilen. Wilt gij horen of wij er grond toe hebben, om te denken dat God ze zenden zal? Omdat al die zonden, waar God de pest om zendt, in onze stad 2) openlijk geschieden. Wat voor zonden?

1. Ten eerste, God zendt ze over zonden van hardigheid onder minder slagen. Egypte is daar zo'n blijk van. God zond de pest onder het vee: toen zij zich verhardden, kwam het onder de mensen. De Israëlieten zijn er zulke bewijzen van: waartoe zouden zij meer geslagen worden, zei God, de pest zal komen en mensen en beesten wegrapen.

2. God zendt ze over zonden van onbekeerlijkheid tegen al het betuigen in. Ik heb u zo en zo gedaan, zei God, *nochtans hebt gij u niet bekeerd*; daarom zal ik *onder ulieden de pestilentie zenden, naar de wijze van Egypte*, Amos 4. Zij zijn onbekeerd in de huisgezinnen, in de gezelschappen en colleges: niemand denkt eraan om van zijn zonden af te komen en tot de oude en goede paden te komen.

3. God zendt ze om zonden van atheïsterij en verloochening van de opperste Majesteit in Zijn wezen en werken. *Wie is de HEERE?* zeggen zij met Farao, Exodus 5 : 2. *De HEERE doet geen goed en Hij doet geen kwaad*, Zef. 1 : 12. Hij zal tonen wie de Heere is, door de pest te zenden, die anders niemand ons zenden kan dan God, Die 't al regeert.

4. God zendt ze over de zonde van lastering van Gods Naam. Toen Rabsaké God gelasterd had, sloeg Hij het leger met de pest, Jes. 36.

5. God zendt ze over de zonde van opstand tegen de dienst en dienaars Gods. Staat gij op tegen de dienst Gods, en doet gij de dienaars zuchten: God zal u de pest zenden. Toen het volk opstond tegen Aäron: God zond de pest.

6. Om de zonde van hoogmoed zendt de Heere de pest. Ik zal het eruit geselen, zegt de Heere. Ik kan noch wil trotse mensen verdragen: Ik *wedersta de hovaardige*, 1 Petr. 5 : 5. Hoe kleine hoogmoed was het in David! Hij wilde het getal van zijn volk maar eens weten, en daar werden er zeventig duizend door de pest geveld, 2 Sam. 24 : 15.

7. God zendt ze om het misbruik van de sacramenten. Dat ziet gij in Mozes, die de besnijdenis van zijn zoon verzuimd had. God ging hen tegemoet om hem met de pest te slaan, was het niet tijdig afgekeerd. En in het Nieuwe Testament hebt gij er zulke bewijzen van; Paulus zei: *Daarom*, dat is om het misbruik des Heiligen Avondmaals, *zijn onder u vele zwakken, en zieken, slapenden, stervenden*, 1 Kor. 11 : 30. Zie, zulke oordelen brengt God om het misbruik des Heiligen Avondmaals; gij loopt en vliegt er zomaar naartoe en hebt er zoveel deel aan als de honden en zwijnen: gij kunt het geestelijke van het lichaam van Christus niet onderscheiden, gij kunt niet zeggen: het is voor mij.

Wat zegt gij nu: zijn er gronden van kommer, en zijn ze niet zeer ernstig? Oordeel nu. Meent gij dat wij het doen om uw handen slap te maken? Hebben wij u voor dezen van de pest gepredikt? Maar zo gauw we het zagen groeien, hebben we gezocht u indrukken daarvan te geven. We wensen dat wij God mochten aanlopen met gebeden, en verbeteringen mochten zien, dan zouden wij zien wat God geven zal. Maar als het er zou zijn, dán op stel en sprong te gaan bidden, dat is ons niet aangenaam. Maar wilt gij nú invallen: als het dan daar zal zijn, willen wij u ook wel te hulp komen.

Zijn hier zieken, die gezond geworden zijn, die vragen wij: Hebt gij *gepiept* en *gekird* als Hizkia? Badt gij ook zo met hem? Was deze Borg, deze HEERE, in het oog van u? En die niet ziek geweest zijt (hier wilden wij u ook hebben): gij moet deze Borg ook hebben. Of men elkander al vleit, wat helpt dat? Hebt gij die Borg niet in het oog, wordt gij dan eens ziek, zondaar, hoe ligt gij dan en kermt! Dat zullen wij misschien in het vervolg ook eens zien. Dan liggen zij zo, dat men bevreesd is dat men hun kamer in komt, vanwege hun kermen en klagen, zodat daar somtijds wel geheel het bedrijf van hun gruwelen uitkomt. Doch wij hebben nu de vromen in het oog, en daar zullen wij bij blijven.

Moet ik of gij op het ziekbed komen, laten wij ons niet schamen te piepen en te schreien. De wereld krijgt wel als zij moeten scheiden van hun man of vrouw of kinderen; schaam u zich dan niet, kinderen Gods, dat gij eens piept als een zwaluw, en dat gij eens een kirrend duifjesgeluid laat horen. Laat bidden uw oefening toch wezen, met elkander en alleen; is het niet lang, laat het kort wezen. Spreek eens, toon eens, Wie gij in het oog hebt. Wereld, gij kent de Heere niet: dat is de oefening van Gods kinderen, het is hun gestadig werk. Nog eens: kinderen Gods, ga het eens na hoe God aan uw hart kwam, toen Hij u kwam overtuigen, toen gij het geloof kreeg. Misschien zijt gij weleens getroost; kom met uw tekenjes eens voor de Heere, schrei eens, gij moogt weleens uitschreien. Let op uw wandel; kunt gij voor de Heere zeggen met Hizkia: *Och HEERE, gedenk toch, dat ik voor Uw aangezicht in waarheid en oprechtheid en met een volkomen hart heb zoeken te wandelen?* Wordt gij ziek, moet gij sterven, gelijk gij moet, door of zonder de pest: neem uw toevlucht tot de Borg, zie naar Hem, ken Hem, geef Hem uw toestemming op uw leger, honger en dorst naar Hem, kleef Hem aan, houd Hem vast en zegt: Allerliefste HEERE Jezus, *wees Gij mijn Borg!* Gij, Die voor mij het alles volbracht hebt, waarvan Gij in Uw opstanding de kwitantie krijgt, toen God U *opgewekt heeft uit de doden*, en verhoogd, en *heerlijkheid gegeven heeft, opdat mijn geloof op U zou zijn*, 1 Petr. 1 : 21. Belieft het God op uw ziekbed u niet te verkwikken, en u niet te doen smaken de zekerheid van uw zaligheid, zeg dan: ik, arm schepseltje, verlaat mij op U; ik heb niemand dan Christus. Bent gij niet ziek geweest: leef voor God. Wie weet, hoe spoedig het uw tijd wezen zal, en hoe benauwd gij dan zult zijn! En zijt gij van ziekte hersteld, zo zeg: Heere, wat een weldaad reken ik het! En zou ik U nu in het aangezicht spuwen met mijn gedrag? Nu past het mij gelijk deze koning, in waarheid en in oprechtheid voor U te gaan leven.

Om te eindigen: die Borg hebben ik en gij gedurig van node, en Die moeten wij hebben, of wij zijn verloren voor eeuwig. Ik besluit met het gebed van David in de 119^e Psalm, het 122^e vers: *Wees Borg voor Uw knecht ten goede.* Amen.